368R0447

12.4.68 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 91/5

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 447/68

av den 9 april 1968

om allmänna bestämmelser för interventionsköp av socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 1009/67/EEG[1] av den 18 december 1967 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, särskilt artiklarna 9.7 och 10.2 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

I artikel 9.1 i förordning nr 1009/67/EEG föreskrivs att interventionsorgan skall köpa upp vissa sorters socker.

För att uppnå effektiv hantering bör det bestämmas att anbud skall göras skriftligt till interventionsorganen.

Tillämpningen av gemenskapens interventionsåtgärder kräver att socker övertas av interventionsorganen på en särskild plats. Därför bör det bestämmas att endast socker som förvaras i en godkänd lagerlokal när anbudet ges in bör tas över. Lagerlokaler kommer att godkännas enligt regler som skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG.

Interventionsordningen gäller endast det socker som har utvunnits ur sockerbetor eller sockerrör skördade inom gemenskapen. Den pris- och försäljningsgaranti som fastställs i avdelning III i förordning nr 1009/67/EEG gäller endast de tillverkare som har tilldelats en baskvot. Om denna princip skall kunna följas bör intervention också begränsas till dessa tillverkare.

Försäljning av det socker som interventionsorganen förfogar över måste ske utan diskriminering mellan köpare från gemenskapen och till mest lönsamma villkor. I allmänhet uppnår man detta genom anbudsförfarande. För att förhindra att socker säljs när marknadsförhållandena är ogynnsamma bör bemyndigande krävas för anbudsinfordran enligt det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG. Av samma orsak bör ett anbud som inte motsvarar marknadens mest gynnsamma försäljningsmöjligheter förkastas.

Under vissa särskilda omständigheter kan det däremot vara bättre att använda sig av andra tillvägagångssätt än anbudsförfarande. Möjligheten att införa sådana tillvägagångssätt i enlighet med bestämmelserna i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG bör därför övervägas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Anbud om intervention skall göras skriftligt till interventionsorganet i den sockerproducerande medlemsstat inom vars territorium sockret lagras när anbudet lämnas.

2. Endast socker som förvaras i en godkänd lagerlokal när anbudet lämnas får övertas.

Lagerlokaler skall godkännas av ansvarig myndighet i den berörda medlemsstaten.

Artikel 2

Interventionsorganet köper endast upp socker om den part som lämnar anbudet har tilldelats en baskvot.

Artikel 3

1. Socker som köpts upp av ett interventionsorgan skall säljas genom anbud.

2. En anbudsinfordran förutsätter bemyndigande. När bemyndigande ges fastställs villkoren för anbudsinfordran liksom avsedd användning av det socker som skall överlåtas.

[1] EGT nr 308, 18.12.1967, s. 1.

3. Villkoren för anbudsinfordran måste garantera lika behandling av alla intressenter oavsett var i gemenskapen de är etablerade.

Artikel 4

1. Om inget minimipris uppges i villkoren för anbudsinfordran, skall detta pris fastställas då anbuden har inlämnats enligt det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG.

2. När anbuden har granskats skall minimipriset fastställas med hänsyn till marknadsläget, framtida avsättningsmöjligheter och kostnaden för export av berörda kvantiteter.

3. De anbud som ligger lägre än fastställt minimipris skall förkastas av det organ som infordrade anbuden.

Artikel 5

Om särskilda omständigheter så kräver, kan också andra försäljningssätt än de som nämns i artikel 3 fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 40 i förordning nr 1009/67/EEG.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 9 april 1968.

På rådets vägnar
E. FAURE
Ordförande